

«Το πιο πηχτό σκοτάδι είναι λίγο πριν την αυγή»

Στις 7 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκαν στην υπηρεσία μας εκλογές για την ανάδειξη των εκπροσώπων μας τόσο στην ΑΔΕΔΥ όσο και στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Έχουν περάσει από τότε δύο μήνες περίπου αλλά καμία ανακοίνωση του Συλλόγου μας με τα επίσημα τελικά αποτελέσματα δεν έχει ακόμα εκδοθεί, λες και η εκλογική διαδικασία πραγματοποιήθηκε στην μακρινή επαρχία Νιαμπούρ των Ινδιών και όχι εντός του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ανεξάρτητα από τους λόγους που οδήγησαν τον Σύλλογό μας στην συγκεκριμένη ανατιολόγητη συμπεριφορά (αμέλεια ή χειρότερα ένοχη σιωπή επειδή το αποτέλεσμα δεν είναι το επιθυμητό από την πλειοψηφία του Δ.Σ.), επί της ουσίας η πρακτική του συνιστά κατάφορη περιφρόνηση των στοιχειωδών δημοκρατικών θεσμών λειτουργίας του οργάνου και πάνω από όλα απαξία όλων εκείνων των συναδέλφων οι οποίοι κόντρα σε πρόσφατα φαινόμενα αδιαφορίας αντίστοιχων διαδικασιών (Δημοτικές και Περιφερειακές Καλλικρατικές εκλογές) συμμετείχαν μαζί - ειδικά στην επαρχία η αποχή έφθασε το μηδέν %! -, στέλνοντας τα δικά τους μηνύματα.

Στις εκλογικές διαδικασίες λοιπόν και ειδικά σ' εκείνη για την ανάδειξη του εκπροσώπου μας στην ΑΔΕΔΥ που αποτελεί και ασφαλές πεδίο για γενικότερα συμπεράσματα, τα αποτελέσματα ήταν ΔΑΚΕ: 182 ψήφοι - ποσοστό 39% (εκλογή του συναδέλφου Κόλλια), ΣΥΔΡΑ (Συλλογική Δράση Ενεργών Υπαλλήλων Ελεγκτικού Συνεδρίου) 144 ψήφοι - ποσοστό 31% και ΠΑΣΚΕ 137 ψήφοι - ποσοστό 30%.

Κάθε καλόπιστος κριτής ασφαλώς και χαρακτηρίζει σαν το αναμφισβήτητο γεγονός των εκλογών το σημαντικό ποσοστό που συγκέντρωσε η Συλλογικότητα, συμμετέχοντας για πρώτη φορά σε εκλογική διαδικασία, αλλά όχι πρωτοεμφανιζόμενη ως παρεμβατική παρουσία στα Συνέδρια. Δεν περνά απαρατήρητο το γεγονός ότι στην Αθήνα όπου καλώς ή κακώς είναι το κέντρο των γεγονότων (συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις) και η επαφή και η ανταλλαγή απόψεων με τους συναδέλφους είναι μέρος της καθημερινότητας, η Συλλογικότητα αναδείχτηκε πρώτη δύναμη με το σημαντικό ποσοστό του 40%. Οπωσδήποτε, μια πρωτοεμφανιζόμενη παράταξη που δεν στηρίζεται σε κομματικούς μηχανισμούς και υποστήριξη δεν συνηθίζεται να καρπώνεται τέτοια μεγάλα ποσοστά.

Το αποτέλεσμα αυτό αποτελεί ένα πρώτο ελπιδοφόρο βήμα στην προσπάθεια να διαμορφωθούν άλλες πλειοψηφίες αλλά και άλλες πρακτικές τόσο στην ανάδειξη όσο και στην επίλυση των προβλημάτων μας και στην διεκδίκηση των στόχων μας. Πρακτικές που θα βασίζονται σ' ένα άλλο κανονιστικό πλαίσιο - περισσότερο απαραίτητο σήμερα παρά ποτέ - με γνώμονες τη δημοκρατία, το διάλογο, την αξιοκρατία, τη διαφάνεια, την αξιοπρέπεια, την συλλογικότητα, τη δουλειά, την πρόοδο και την ανιδιοτέλεια.

Ευχαριστούμε τις και τους συναδέλφους που μας ψήφισαν, όσους πλακίσωσαν τον αρχικό πυρήνα και βοήθησαν με τις ιδέες τους να συγκεκριμενοποιηθούν οι

στόχοι μας, που κινητοποιήθηκαν για να γίνει γνωστή η πρώτη εκλογική μας προσπάθεια.

Ευχαριστούμε επίσης τις και τους συναδέλφους που δεν μας ψήφισαν, αλλά που πιστεύουν στην προσπάθεια που γίνεται και στο νέο τοπίο που διαμορφώνεται, που υπηρετούν τις ίδιες ιδέες, ελπίζοντας να συμβάλλουν πιο ενεργά και με τις δικές τους σκέψεις.

Αλλά και τον κόσμο που δεν μας πίστεψε και δεν μας ψήφισε, τον καλούμε από κοντά να δώσουμε την μάχη με όρους κινηματικούς στους χώρους δουλειάς γιατί ο κόσμος της εργασίας είναι αυτός που δέχεται επίθεση, ο κόσμος της εργασίας είναι αυτός που πρέπει ενωτικά να δώσει την απάντηση. Το «τρομερό μωρό» που γεννήθηκε και κλαίει στην κούνια του δεν είμαστε διατεθειμένοι να το πνίξουμε.

Με τις δικές μας δυνάμεις και σαν κομμάτι του "καινούργιου" στο Ελεγκτικό Συνέδριο θα πάρουμε πρωτοβουλίες ανοίγοντας έναν κύκλο επαφών με κάθε φορέα που εμπλέκεται με τον χώρο, μα πάνω απ' όλα με τους συναδέλφους και ειδικά αυτούς της επαρχίας που θα πρέπει από την μεριά τους να παραμείνουν συμμετοχικοί, να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να γίνουν απαιτητικοί απέναντι στο σύλλογο και τις παρατάξεις.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

Ο κόσμος της εργασίας δέχεται πρωτοφανή επίθεση σε όλο τον πλανήτη, «Το Δόγμα του Σακ» όπως εύστοχα το έχει περιγράψει η Ναόμι Κλάιν στο ομώνυμο βιβλίο της. Δεν συναντάμε κάποιες αντιδραστικές αλλαγές, έστω πολύ αντιδραστικές, αλλά μια συνολική κοινωνική αντεπανάσταση που φιλοδοξεί να γυρίσει την εκμετάλλευση των εργαζομένων σ' ένα κοινωνικό λυκόφως.

Η εφαρμογή του μνημονίου Νο 3 προφανώς δεν αποτελεί «ευτυχία για τον τόπο» όπως δήλωσε ο κος Θ. Πάγκαλος, αλλά μια κλιμάκωση της επίθεσης στον ιδιωτικό τομέα, στην δημόσια υγεία, παιδεία, και συγκοινωνία, αλλά και προνομιακή επίθεση (ως συνήθως) στον πολύπαθο δημόσιο τομέα. Ειδικότερα, η μείωση των δαπανών για την υγεία από το 6% στο 4%, και η υποχρηματοδότηση του ΟΠΑΔ θα οδηγήσει σε λουκέτο νοσοκομείων (ακόμα και στην Αττική), τα νοσοκομεία θα μετατραπούν σε super market υγείας – το πρωί δωρεάν και το απόγευμα επί πληρωμή -, όπως και τα 2/3 των εξετάσεων και φαρμάκων που καλύπτει το Ταμείο μας έτσι ώστε τα σημερινά νοσοκομεία που τελούν υπό διάλυση θα φαντάζουν παράδεισος των κοινωνικών παροχών και του πιο γαλαντόμου κράτους πρόνοιας.

Το 13^ο και 14^ο μέρισμα του Μετοχικού Ταμείου προφανώς δίνεται για τελευταία φορά ενώ η εισήγηση είναι να μειωθεί από 10% έως 30% ανά μήνα.

Το 2011 έρχεται το νέο μισθολόγιο. Κόντρα στις προσδοκίες κάποιων για καλύτερευση των μισθολογικών συνθηκών, οι διαθέσεις φαίνονται από το ίδιο το μνημόνιο που προβλέπει μείωση του μισθολογικού κόστους κατά 1,5 δις ευρώ(!).

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Στο Ελεγκτικό συνέδρια, ενώ μέσω Καλλικράτη μας δίνονται αρμοδιότητες που η μηδενική προετοιμασία, οι περιορισμένοι ανθρωπίνι πόροι αλλά και η υποτυπώδης υλικοτεχνική υποδομή, δημιουργούν προοπτικές αποτυχίας του ρόλου μας, βασικά κομμάτια του χαρακτήρα του ελέγχου μας (συνταγματικά κατοχυρωμένοι), τα παίρνουν από το "παράθυρο". Έτσι λοιπόν όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Υποδομών κος Ρέλλπας συστήνεται ανεξάρτητη αρχή για τα δημόσια έργα, ενώ ο υπουργός Υγείας κος Λοβέρδος όσον αφορά στις νοσοκομειακές προμήθειες, τις αναθέτει σε σχήματα πολυεθνικών ιδιωτικών εταιρειών, συμπεριλαμβανομένων και ελεγκτικών στις ίδιες δηλαδή εταιρείες που δεν έβρισκαν ψεγάδι και υπέγραφαν εν λευκώ τις λογιστικές καταστάσεις Τραπεζών και Επενδυτικών εταιρειών που χρεοκόπησαν το 2008 και το 2009!. Είναι ξεκάθαρο ότι στο Ελεγκτικό Συνέδριο στρατηγικά θέλουν να αμβλύνουν τις γωνίες του ουσιαστικού του ρόλου και είναι εγκληματικό να εφησυχάζουμε ποντάροντας ότι έχουμε την ασπίδα της συνταγματικής κατοχύρωσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το κομβικό ζήτημα που αντιμετωπίζουμε υπηρεσιακά με τις ρυθμίσεις και τις νομιμοποιήσεις των χρεών των νοσοκομείων με νόμο πανομοιότυπο με τον μόλις προ διετίας αντίστοιχο, ο οποίος έχει πρόθεση να νομιμοποιήσει δαπάνες ελεγμένες και μη θεωρητές από τα αρμόδια τμήματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επί της ουσίας υπερφαλαγγίζοντας το Σύνταγμα και το Κοινοτικό δίκαιο και αψηφώντας τα πρόστιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση (7.000 ευρώ ανά ημέρα).

Και όλα αυτά συμβαίνουν σε συνθήκες φοβερής εντατικοποίησης της εργασίας των συναδέλφων. Το 50% των οργανικά προβλεπόμενων εργαζομένων παράγει σε συνθήκες χαστικής έργο με αυξημένα παράλα αυτά ευρήματα. Με μισθούς μειωμένους κατά 30% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά και με προοπτικές 1.000 ευρώ με το νέο ενιαίο μισθολόγιο, επίτροποι αναπληρώνουν σε δύο και τρεις υπηρεσίες, τμηματάρχες επωμίζονται τον ρόλο του επιτρόπου και ελεγκτές και γραμματείς, είδος πλέον υπό εξαφάνιση, «βουλώνουν τρύπες» ως κομάντο ανά την επικράτεια πραγματοποιώντας αναγκαστικά διεκπεραιωτική εργασία, μην προλαβαίνοντας να αποκτήσουν ικανοποιητική αντίληψη της μορφής των δαπανών και της ιδιαιτερότητας του κάθε νομικού προσώπου, τις περισσότερες φορές επιβαρύνοντας την τσέπη τους για τα έξοδα διαμονής και διατροφής, εκθέτοντας την προσωπική τους ασφάλεια σε ποικίλους κινδύνους λόγω των συχνών και ολιγοήμερων μετακινήσεων τους.

Για να μην γίνει ζούγκλα η κατάσταση στο Ελεγκτικό Συνέδριο χρειάζεται ένα νέο πλαίσιο διάφανης λειτουργίας όπου θα δραστηριοποιηθεί το σύνολο των συναδέλφων, συμπεριλαμβανομένων των αποσπασμένων και των "εκλεκτών", όπου τα υπηρεσιακά με όρους ανακοινώσιμους (ειδικά όσον αφορά στους εκπαιδωμένους μας) θα αιτιολογούν τις προτάσεις τους και θα αποκρούουν εισροές μεταπαγέντων οι οποίοι δεν μπορούν να καλύψουν πραγματικές ανάγκες των καταγεγραμμένων κενών οργανικών μας θέσεων.

Άρα λοιπόν για τα ζητήματα: α) κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου (διαγωνισμοί – μετατάξεις με κριτήρια), β) τρόπος ελέγχου (σεμινάρια – ομάδες εργασίας – νέες συνθήκες εργασίας – αναδιατάξεις - Καλλικράτης), γ) ενιαίο μισθολόγιο (προτάσεις δεσμευτικές για τον εκπρόσωπό μας στην ΑΔΕΔΥ) χρειαζόταν εδώ και καιρό το αυτονόητο: άμεσα ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ για να αποφασίσουμε οι ίδιοι για τις κατευθύνσεις που θα δεσμεύσουν αλλά ταυτόχρονα θα νομιμοποιήσουν τις κινήσεις εκπροσώπησης του Συλλόγου μας στο προσεχές κρίσιμο χρονικό διάστημα. Μια γενική συνέλευση στην οποία λόγω των πολύ σημαντικών θεμάτων που θα συζητηθούν θα πρέπει να παραβρεθούν οπωσδήποτε συνάδελφοι από την επαρχία (με έξοδα του Συλλόγου), οι οποίοι θα μεταφέρουν ως εκπρόσωποι τις θέσεις των υπολοίπων συναδέλφων τους στα θέματα αυτά. Ο Σύλλογος, κάτω από τις συνεχείς πιέσεις της Συλλογικής Δράσης, ανακοίνωσε με χαρακτηριστική καθυστέρηση τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης, χωρίς όμως να ορίζει συγκεκριμένα ημερομηνία συνεχίζοντας τη λογική της υπεκφυγής και των έτοιμων λύσεων. Εμείς, και για τα τρία ζητήματα που θέτουμε, έχουμε ήδη επεξεργαστεί προτάσεις τις οποίες και θα καταθέσουμε στο προεδρείο της γενικής συνέλευσης για να τις κρίνει το Σώμα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Στις 15 Δεκεμβρίου ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ πραγματοποιούν γενική απεργία. Εύλογα θα ρωτήσετε, καλά και τι σχέση έχουν οι εργαζόμενοι με τον Παναγόπουλο και το κρυφά ραντεβουδάκια με τον ΣΕΒ. Προφανώς καμιά. Είναι παραδεκτό ότι οι γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες θέλανε με την απεργία στις 15 Δεκέμβρη να ρίξουν απλά μια ακόμη ντουφεκιά στον αέρα για να επιβεβαιώσουν την ύπαρξή τους. Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι όπως κάποιοι τα σχεδιάζουν. Μιλάμε για μια πανευρωπαϊκή απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στις αποφάσεις που θα παρθούν στην σύνοδο της Ε.Ε. για το σύνολο των Ευρωπαίων πολιτών. Τη μέρα αυτή θα απεργήσουν ξανά μαζί οι Ιρλανδοί και οι Πορτογάλοι εργαζόμενοι, οι Γάλλοι μαθητές, οι Άγγλοι και οι Ιταλοί φοιτητές, σε μια προσπάθεια η κίνηση αυτή να μετατραπεί πανευρωπαϊκά σε απεργία σταθμό της αναμέτρησης.

Συνάδελφοι, μέχρι πριν από δύο χρόνια ο κόσμος επιβίωνε χρησιμοποιώντας τον μισθό του, το δάνειό του, την αγορά. Η ελπίδα ήταν εκεί. Τώρα αυτός ο κόσμος, αυτή η ελπίδα καταρρέουν με δραματικό τρόπο. Καλούμαστε να κάνουμε την ελπίδα να αλλάξει στρατόπεδο. Θέλουμε να ξαναγεννηθεί στις νέες συλλογικότητες που διαμορφώνονται στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, παντού. Η ελπίδα δεν ζει μόνη της «κατοικεί στο ίδιο σπίτι» με τον φόβο, την ανημπόρια, την υποταγή. Και όμως διεκδικεί να πει την τελευταία λέξη. «Γιατί το πιο πηχτό σκοτάδι είναι λίγο πριν την αυγή».

Δεκέμβρης 2010

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΕΡΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ